Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3938/2024
17.09.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Владиславе Милићевић, председника већа, Радославе Мађаров и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Марковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Звонко Сабо, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Небојша Ивковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2291/23 од 20.12.2023. године, у седници одржаној 17.09.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2291/23 од 20.12.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Сомбору П 85/21 од 29.05.2023. године, исправљене решењем истог суда од 30.08.2023. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужба у погледу тражене будуће ренте (став 1. тужбеног захтева из тужбе) повучена. Ставовима другим и трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захатев и обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде материјалне штете - изгубљене зараде за период од 21.03.2006. године до 31.12.2020. године: на име главног потраживања износ од 5.499.050,29 динара са законском затезном каматом на наведени износ почев од 29.05.2023. године до исплате, док је одбијен захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 11.02.2021. године до 29.05.2023. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев да се обавежу тужени да тужиоцу солидарно на име материјалне штете због изгубљених зарада за период од 21.03.2006. године до 31.12.2020. године исплате износ преко досуђеног износа од 5.499.040,29 динара до захтеваног износа од 9.566.689,55 динара, са законском затезном каматом на ту разлику почев од 11.02.2012. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 753.209,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2291/23 од 20.12.2023. године, ставом првим изреке, жалбе су делимично усвајене, а делимично одбијене, првостепена пресуда, са исправком, је преиначена у одбијајућем делу тако што су обавезани тужени да тужиоцу, поред досуђеног износа, исплате још износ од

171.830,00 динара са законском затезном каматом од 29.05.2023. године до исплате; у делу којим је одлучено о трошковима поступка је смањена обавеза тужених на износ од 729.068,40 динара, док је у делу којим је усвојен тужбени захтев и преосталом непреиначеном одбијајућем делу наведена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 44.473,20 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену којом је потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих разлога предвиђених чланом 407. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...18/2020 и 10/2023 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 11.10.2013. године а преиначена 16.03.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела на дан преиначења износи 3.985.809,26 динара, а што представља динарску противвредност према средњем курсу НБС 33.904,47 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то Врховни суд применом члана 403. став 3. ЗПП налази да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Владислава Милићевић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић